

166

b. Brottfluttar vörur:

7. okt. 1. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hver 100 kg:
Ull, ullarvörur, dúnn, fiður, hert skinn og sundmagi.
2. flokkur. Gjald 20 aurar fyrir hver 100 kg:
Aðrar afurðir, sem reiknast eftir þyngd.
3. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir tunnu:
Kjöt.
4. flokkur. Gjald 10 aurar fyrir tunnu:
Sild.
5. flokkur. Gjald 4 aurar fyrir hvert teningsfet:
Rjúpur og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
6. flokkur. Gjald 1 króna fyrir stykkið:
Hestar og nautgripir.
7. flokkur. Gjald 20 aurar fyrir stykkið:
Sauðfé.

Þó skal lægsta gjald í öllum flokkum af að- og brottfluttum vörum aldrei minna vera en 10 aurar, en aldrei tekið tvisvar gjald af sömu vöru. Hafnarnefndinni heimilast að undanþiggja vörugjaldi innlendar afurðir, sem fluttar eru að eða frá bænum í smærri stíl.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 34 19. júní 1922, sbr. lög nr. 88 3. maí 1935, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. október 1940.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

167

REGLUGERÐ

9. okt.

um skyldu skipa og flugfara til að koma á tilteknar hafnir eða hafnarstaði til þess að fá fyrstu og síðustu afgreiðslu hér á landi.

1. gr.

Öll skip, sem koma hingað frá útlöndum og ætla að taka hér aðrar hafnir en Reykjavík, Akureyri, Vestmannaeyjar, Seyðisfjörð og Siglufjörð, skulu á leiðinni frá útlöndum taka höfn í einhverri þessara hafna, til þess að fá þar fyrstu afgreiðslu, nema þau þurfi að leita annara hafna í neyð, enda sannist það í sjóprófi, að um neyðarhöfn hafi verið að ræða.

Öll skip, sem fara héðan til útlanda, skulu láta síðast úr einhverri ofangreindra hafna, nema íslensk skip, svo og erlend skip, sem leigð eru íslenskum ríkisborgurum til flutninga til Bretlands á frystum og ísvörðum fiski og frystu kjöti, sem mega láta síðast úr einhverri eftirgreindra hafna:

Reykjavík,	Ísafirði,	Húsavík,	Fáskrúðsfirði,
Akranesi,	Hólmavík,	Raufarhöfn,	Hornafirði,
Stykkishólmi,	Siglufirði,	Seyðisfirði,	Vestmannaeyjum,
Patreksfirði,	Ólafsfirði,	Neskaupstað,	Keflavík,
Bildadal,	Akureyri,	Eskifirði,	Hafnarfirði.

2. gr.

167

9. okt.

Öll flugför, sem koma hingað frá útlöndum og ætla að lenda hér annarsstaðar en í Reykjavík, skulu á leiðinni frá útlöndum lenda í Reykjavík, til þess að fá fyrstu afgreiðslu hér, nema þau þurfi að lenda annarsstaðar í neyð, enda sannist það fyrir lögreglurétti, að um neyðarlending hafi verið að ræða.

Þá skulu öll flugför, sem fara héðan til útlanda, leggja síðast upp héðan frá Reykjavík.

3. gr.

Til sönnunar því, að skip og flugför hafi fengið í ferð sinni að landinu tilskilda fyrstu afgreiðslu hér á höfnum þeim og hafnarstöðum, sem getur í 1. og 2. gr. hér að framan, skulu þau fá hjá tollfyrirvöldunum á þessum stöðum skirteini þar að lútandi, sem ber að leggja fyrir tollfyrirvöld hér, ef krafizt verður.

Skipum og flugförum er óheimilt að leggja af stað héðan til útlanda fyr en þau hafa fengið tollvegabréf frá tollfyrirvöldunum á höfnum þeim og hafnarstöðum, sem getur í 1. og 2. gr. hér að framan.

4. gr.

Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, getur ráðuneytið veitt undanþágu frá framangreindum ákvæðum, enda sé undanþágu beiðst svo tímanlega, að ráðuneytið geti gert nauðsynlegar öryggisráðstafanir, og skal fullnægt skilyrðum, sem ráðuneytið kann að setja fyrir slíkum undanþáguveitingum.

5. gr.

Brot gegn fyrirmælum 1.—4. gr. hér að framan varða skipstjóra eða flugfarstjóra sektum, allt að kr. 100000.00.

Nú tekur skip, sem í ferð sinni hingað hefir ekki fengið áður afgreiðslu hér á landi, höfn annarsstaðar en á höfnum þeim, sem taldar eru í 1. mgr. 1. gr. hér að framan, og skulu þá ekki leyfðar samgöngur við slíkt skip og því tafarlaust vísað til einhverrar þessara hafna, nema það sé í nauðum statt. Sama gildir um flugför, sem lenda í öðrum hafnarstöðum en í Reykjavík.

6. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 63, 31. desember 1937, um tollheimtu og tolleftirlit, lögum um breyting á þeim lögum nr. 59 30. desember 1939 og bráðabirgðalögum frá 24. júní 1940, um sama efni.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin 28. gr. reglugerðar nr. 123 25. nóvember 1938, um tollheimtu og tolleftirlit, og reglugerð nr. 113 25. júní 1940, um sama efni og þessi reglugerð.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 9. október 1940.

Jakob Möller.

Magnús Gíslason